

OKRESNÁ PROKURATÚRA LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1

Číslo: 1 Pv 345/20/5505-18
EEČ: 2-39-119-2021

Liptovský Mikuláš 17.02.2021

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a
Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX, Slovensko

adresa na doručovanie písomností: XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného
zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 30. 08. 2020 asi o 09.00 hod. v obývacej izbe bytu v mieste trvalého pobytu
napadol svoju manželku XXXXX tak, že ju zvalil na podlahu, potom ju ťahal za vlasy
a najmenej dvakrát kopol do oblasti chrbta, čím jej podľa záverov znaleckého
dokazovania spôsobil pomliaždenie pravého bedrového zhybu a pravého ramena
a pomliaždenie v spánkovej a driekovej oblasti, čím ju obmedzil v obvyklom spôsobe
jej života v trvaní najmenej 5 (päť) dní,

odboru všeobecnej vnútornej správy Okresného úradu XXXXX, Námestie
osloboditeľov 1, XXXXX,

pretože výsledky prokurátorom nariadeného vyšetrovania preukazujú, že nejde o
trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Pôvodne poverený príslušník PZ, Obvodného oddelenia PZ v Liptovskom Mikuláši uznesením zo dňa 27. 09. 2020, sp. zn. XXXXX, podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona a súčasne, podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku, vzniesol pre jeho spáchanie obvinenie XXXXX, ktorý sa ho mal dopustiť spôsobom popísaným vo výrokovej časti tohto uznesenia. Vo veci boli následne, či už povereným príslušníkom PZ alebo následne, po nariadení vyšetrovania prokurátorom vyšetrovateľom PZ vypočutí obvinený, svedkyňa – poškodená, svedok XXXXX a do konania boli pribratí znalci z odvetvia chirurgie a po nariadení vyšetrovania prokurátorom, pre podozrenie z možného spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona, z odvetvia klinická psychológia dospelých. Na základe vykonaným skráteným vyšetrovaním ustálených skutkových zistení prípadu potom vyšetrovateľ PZ dospel k záveru, že vo veci je dôvodný postup v intenciách § 214 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 123 ods. 1 Trestného zákona ujmou na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie akékoľvek poškodenie zdravia iného.

Podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona prečinu ublíženia na zdraví sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví a čin spácha na chránenej osobe.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa § 214 ods. 2 Trestného zákona policajt postúpi vec inému orgánu, iba ak vo veci nebolo vznesené obvinenie.

Návrh vyšetrovateľa PZ na postup v zmysle § 214 ods. 1 Trestného poriadku mi bol spolu s vyšetrovacím spisom predložený dňa 15. 02. 2021 s tým, že preštudovaním dosiaľ zabezpečeného spisového materiálu som dospel k záveru, že je dôvodný. V zmysle najprv skráteným vyšetrovaním, následne prokurátorom nariadeným vyšetrovaním ustálených skutkových zistení prípadu je nepochybné, že obvinený konal spôsobom popísaným vo výrokovej časti tohto uznesenia, čím vyvolal na strane svedkyne – poškodenej, svojej manželky, negatívne následky na jej zdraví verifikované závermi znaleckého dokazovania. Znalec z odvetvia chirurgie

prítom v záveroch ním podaného písomného znaleckého posudku konštatoval existenciu pomliaždenia pravého bedrového zhybu a pravého ramena, ako aj pomliaždenia v spánkovej a driekovej oblasti, pričom súčasne stanovil dobu obvyklého obmedzenia svedkyne – poškodenej v jej spôsobe života v trvaní 5 (päť) až 6 (šesť) dní. Vo svetle vyššie uvádzaného, s odkazom na aplikačnú prax vyžadujúcu pre spáchanie trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona obmedzenie obete násilia v obvyklom spôsobe jej života v trvaní viac, ako 7 (sedem) dní, nebolo možné skutok spáchaný obvineným ďalej právne kvalifikovať ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona. Nakoľko však vo veci počas realizácie úkonov skráteného vyšetrovania dodatočne vzniklo dôvodné podozrenie z možného spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona obvineným, vyšetrovateľ PZ, po nariadení vyšetrovania prokurátorom, realizoval úkony trestného konania za účelom preukázania, prípadne vylúčenia kumulatívneho naplnenia zákonných znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu, avšak s negatívnym výsledkom. Do konania bola pribratá znalkyňa z odvetvia klinickej psychológie dospelých, ktorá po vyšetrení svedkyne – poškodenej síce dospela k záveru, že táto vykazuje príslušné odborné (medicínske) znaky týranej osoby, súčasne však konštatovala, že z 11 (jedenástich) takýchto znakov XXXXX kumulatívne napĺňa znaky dva a čiastočne ešte znak tretí. S odkazom na závery znaleckých posudkov v tomto smere dospel som k záveru, že vo veci, a to aj pre postoj svedkyne – poškodenej k nej, nakoľko táto síce po incidente opustila spoločnú domácnosť, ktorú ako jeho manželka viedla s obvineným a uchýlila sa dočasne do domácnosti syna, svedka XXXXX, avšak neskôr sa do spoločnej domácnosti s manželom vrátila a pokúšala sa trestné oznámenie ňou na manžela podané vziať späť, nie je dôvodné skutok spáchaný obvineným ďalej prípadne právne kvalifikovať ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona. Zo záverov znaleckého posudku znalkyne z odvetvia klinickej psychológie dospelých síce explicitne nevyplýva, že znaky týranej osoby konkretizované odbornou literatúrou majú byť naplnené kumulatívne, napriek tomu však je nepochybne potrebné prihliadať na zistenie, že znalkyňa u svedkyne – poškodenej identifikovala naplnenie dvoch a čiastočné naplnenie tretieho znaku z celkového počtu 11 (jedenástich) znakov. Rovnako bolo potrebné pri rozhodovaní v tomto smere prihliadnuť na postoj XXXXX, ktorá sa vrátila do spoločnej domácnosti, ktorú pred incidentom viedla s obvineným a pokúsila sa, hoci neúspešne, dosiahnuť zastavenie trestného stíhania domnelým dodatočným späťvzatím trestného oznámenia. V súhrne tak možno dospieť k záveru, že v konaní obvineného je síce možné identifikovať prvky predovšetkým psychického týrania svedkyne – poškodenej, súčasne je však potrebné konštatovať, že nie v rozsahu a charaktere konkretizovaných znením § 208 Trestného zákona. Z uvádzaného potom vyplýva, že výkonom prokurátorom nariadeného vyšetrovania sa nepodarilo v zákonom požadovanom rozsahu preukázať dôvodnosť podozrení zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona obvineným.

Čo sa právnej kvalifikácie skutku v podobe prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona týka, v tejto súvislosti, s odkazom na závery písomného znaleckého posudku znalca z odvetvia chirurgie, v rámci ktorých limitoval časové obmedzenie svedkyne – poškodenej utŕženými zraneniami v obvyklom spôsobe jej života dobou 5 (päť) až 6 (šesť) dní, orgány činné v trestnom konaní dodatočne stratili oprávnenie viesť proti obvinenému trestné stíhanie.

Dôvodnosť právnej kvalifikácie spáchaného skutku ako trestného činu pravidelne vyžaduje kumulatívne naplnenie zákonných znakov jeho skutkovej podstaty uvádzaných v osobitnej časti Trestného zákona. Ide o objekt, objektívnu stránku, subjekt a subjektívnu stránku s tým, že ak preukaznosť ktoréhokoľvek zo znakov skutkovej podstaty trestného činu chýba, či je s odkazom na obsah zákonnej úpravy a požiadavky aplikačnej praxe nedostatočná, nemožno ďalej hovoriť o trestnom čine. V danom prípade pritom obvinenému nie je v trestnoprávnom ponímaní možné preukázať naplnenie objektívnej stránky trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona. Tá totiž v rámci vnútorného členenia pozostáva z konania páchatel'a skutku, ním vyvolaného negatívneho následku a príčinnej súvislosti medzi nimi, tzv. kauzálneho nexu. V danom prípade pritom s odkazom na závery znaleckého dokazovania dodatočne odpadla preukaznosť vyvolania negatívneho následku v rozsahu požiadaviek zákonodarcu vyjadrených obsahom úpravy § 123 ods. 1, 2 Trestného zákona, v spojení so závermi aplikačnej praxe. V intenciách uvádzaného pre spáchanie trestného činu ublíženia na zdraví ako právna teória, tak aplikačná prax vyžadujú vyvolanie negatívneho následku na zdraví obete, ktorý by túto obmedzoval v obvyklom spôsobe jej života v trvaní viac, ako 7 (sedem) dní. Znalec z odvetvia chirurgie pritom predmetné obmedzenie XXXXX ustálil na dobu 5 (piatich) až 6 (šiestich) dní. Táto skutočnosť potom ďalej bezprostredne vylučuje, aby skutok, ktorého spáchanie bolo obvinenému pôvodne kladené za vinu, mohol byť naďalej právne kvalifikovaný ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona. Zároveň je však potrebné uviesť, že konanie obvineného neprestáva byť preto protiprávnym s tým, že je možné v ňom vzhliadať dôvodné podozrenie zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, nakoľko vykonaným dokazovaním bolo verifikované, že sa skutok tak, ako je popísaný vo výroku tohto uznesenia, stal. O predmetnom podozrení však už nie sú oprávnené konať a rozhodnúť orgány činné v trestnom konaní, preto bolo potrebné vec za týmto účelom postúpiť vecne a miestne príslušnému orgánu v osobe odboru všeobecnej vnútornej správy Okresného úradu XXXXX.

Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Peter Volkovics
prokurátor